

Sintonia

PUBLICACIÓ PERIÒDICA DE LA UNIO MUSICAL D'ALAUÀS

Desembre 2009

EDITORIAL

"Aquest any 2009 ens va portar un dels millors regals de reis, el viatge a Cremona de la Banda Simfònica de la UMA, on actuarem (com tots sabeu) en el teatre A. Pochielli i va ser un dels millors concerts de la nostra banda dels últims anys.

Però, este no és l'únic gran esdeveniment musical d'enguany, volem destacar el viatge a Le Havre que va fer la Banda Juvenil en Maig, per la seua riquesa musical i humana. La Jove Orquestra ha tingut un any amb els seus concerts habituals, preparant el futur intercanvi amb l'Orquestra de la ciutat australiana de Linz. El Grup de Danses de l'Olivar ha coordinat el aplec de grups de ball a Alaquàs.

Al parc de la Sequieta tingué lloc un concert de música de pel·lícules a càrrec de la Banda Simfònica de la UMA, va ser un excepcional començament d'estiu que va ser gaudit per centenars de persones.

En aquesta edició de la revista hem volgut resaltar la importància de la formació en música, per aixó em incluit varios articles de distintes vessants.

Estem molt orgullosos per que aquest any han finalitzat la primera promoció de músics dels estudis reglats dels Ensenyaments Professionals al Centre Autoritzat Vicente Sanchís i Sanz, i moltes altres coses que ens impulsen a continuar treballant per esta societat cultural, la nostra UM d'Alaquàs,.....i seguim treballant."

SUMARI

Editorial - Racó www	2
Reflexió d'un músic, qualsevol.	3
Història de la guitarra	4
La "Nova Coral" de la UMA	6
Formar Músics	8
Nous músics de la Banda Simfònica	10
Història del viatge a Le Havre	12
Algunes de les virtuts de la música.	14
Ponencia de D. Vicent Galvis	16
Pàgines de música	18

Racó www

Si vols gaudir del Jazz, el vi i la literatura, a la pàgina **www.apoloybaco.com** trobaràs una molt bona fusió d'aquestes arts.

Per a trobar tot tipus de partitures i descarregar-les gratuïtament, pots entrar en **www.imslp.org**

Edita:

Unió Musical d'Alaquàs, Avda. País Valencià, 9 - 46970 Alaquàs
Tel. 96 151 52 50 - Fax 96 150 50 00 - www.musicalalaquas.com

Sintonia, revista editada per la U.M.A. Si voleu fer qualsevol suggeriment, envieu-lo a: revistasintonia@musicalalaquas.com

Impressió:

García Besó
ARTS GRÀFIQUES

REFLEXIÓ D'UN MÚSIC, QUALSEVOL.

Un dels patrimonis més importants que tenim a la comunitat valenciana es la seua historia i tradició "bandística".

Un nombre molt elevat de gent hem tingut la possibilitat d'apropar-nos a la música amb la facilitat que a altres llocs no existeix. Cada poble te la seua banda, o varies bandes, on millor, pitjor o molt be ens trobem amb la possibilitat de tindre un instrument i d'estudiar-lo, aprendre llenguatge musical, cantar i tocar amb companys. Afortunadament les societats musicals en les que estan incloses les nostres bandes som molt més que una única banda, amb la seua escola y moltes altres activitats culturals. Son nombrosos els músics que avui viuen professionalment de la música que han tingut el seu primer instrument, que s'han format a les escoles d'aquestes societats musicals, on s'ha avançat pedagògicament, en infraestructures i moltes coses més, i podem afirmar amb total seguretat que molts de nosaltres em arribat a aquest punt gràcies al primer contacte que van tindre a la nostra banda de música, la banda del seu poble. Però també son molts més encara els que la música es inseparable de la seua vida, sense arribar a fer d'aquesta la seua professió.

Tot açò ens pot marcar més o menys (la personalitat de cadascú recorda els moments bons, el roïns els esborra o també hi ha qui els utilitza...), però em de pensar que tot ha sigut possible gràcies a l'esforç d'un col·lectiu de persones que han dedicat molta part del seu temps i dels seu esforç per a que cada poble tinga una banda, una escola de música, una orquestra, un grup de folklore, una escola de dansa, grups de cambra i moltes coses

més. El temps passa, ha passat i passarà i amb aquest totes aquestes persones a les que ens tocara almenys agrair la seua dedicació (encara que aquest punt mereix una anàlisi per detallat...), han anat succeint amb noves generacions, que continuaven tenint la mateixa il·lusió per crear música i cultura al seu poble.

El moment actual ens fa saber valorar tot el treball anterior i ser un poc més ambiciosos encara. Disposem d'un grup molt jove, extremadament jove i d'una escola que comença a consolidar els seus fonament amb xicotets resultats però al mateix temps molt grans. Encara queda molt de camí per fer, però poder contar amb aquest grup de músics es tot un luxe; sabem que tenim carències, som conscients, però sense cap dubte també sabem que estem pel camí i ara ens toca agafar més força si cal per a aconseguir maurar i créixer..., però necessitem a tots i la aportació individual en necessària per a que qualsevol col·lectiu funcione.

Atmósfera port

**DEPORTES
ESTREDEER**

HISTÒRIA DE LA GUITARRA

Per Miquel Forment

Potser siga la guitarra descendent directa, encara que llunyana, de la *cithara* en la seua última forma romana. Aquesta és una de les hipòtesis més seguides.

De la *cithara* podrien derivar la guitarra llatina, amb caixa de resonància plana, -tal com la seua parenta, la *vihuela*-; i la guitarra sarracena, instrument de fons concau, com el *llaüt*.

La guitarra llatina i la *vihuela de mà*, només difereixen per l'afinació i pel nombre de cordes.

La transició en la que la *cithara* adquireix mànec està magníficament presentada en un llibre de salms denominat *Salterio Utrecht* que es va realitzar en Reims, al segle IX. Les il·lustracions estan basades en un salterio grec fet pels antics cristians d'Orient.

En la Portada de la Glòria, de la Catedral de Santiago, a més de Santiago i Jesucrist, es troben vint-i-quatre ancians. Un d'ells porta a la ma una antiga *viol* espanyola i no porta arc per tocar-la.

Una de les representacions més antigues de la guitarra està en un Pasional de Zwiefalten, de l'any 1180, que està a la Reial Biblioteca de Stuttgart. En aquesta representació podem veure a la Verge de Pelagia muntada en un burro amb una *rotta* (*cithara* de transició) a les mans mentre que un dels seus servidors que encapçala la marxa porta una guitarra.

Al segle XIV, en poemes de *l'Arcipreste de Hita*, apareixen dos noms de guitarres en Espanya: guitarra llatina i guitarra moresca.

El frare Juan Bermudo, en 1544 menciona la guitarra de cinc cordes.

El filòsof francès Marin Mersenne, a principis del segle XVII, descriu dues guitarres espanyoles: una de quatre cordes amb el cap paregut a la *cithara* i una altra de cinc cordes amb el cap fins darrere, en un angle obtús, tal com la guitarra moderna.

Vicente Espinel va influir molt per fer de la guitarra un instrument popular en Espanya. Itàlia fou el centre indiscutible de la guitarra.

Al segle XVIII naixen altres centres guitarrístics com França, lo que dona lloc al resorgiment de la guitarra en Alemanya, on la música barroca arriba a un punt culminant amb Bach i Haendel.

L'alemany Jacob Otto va afegir la sisena corda i es dedicà a fabricar guitarres amb prou qualitat. En Itàlia ja s'usava eixa sisena corda, però no es sap qui la va afegir. En aquesta època el compositor espanyol Fernando Sor va fer nombroses composicions per a guitarra. També va portar aquesta música a Anglaterra, on va relegar la guitarra anglesa i *citra*.

L'italià Paganini, amb els quartets per a guitarra i corda va explotar les immenses possibilitats de color de la guitarra amb violí i viola.

La cumbre de la historia de la guitarra moderna es dona amb el vilarrealenc Francesc Tàrrrega (1852-1909), amb les següents vessants:

1. Inventa una nova forma de tocar la guitarra que revolucionà totalment el seu ús, passant a ser un instrument melòdic, amb més volum i deixa de ser un instrument d'acompanyament.

2. Va ser un guitarrista extraordinari.

3. Va fer transcripcions per a guitarra d'obres de Bach, Beethoven, Mozart, Haydn i Albéniz, Berlioz, Chopin, Mendelssohn, Schubert, Schumann, Verdi i Wagner.

Un dels més afamats deixebles de Tàrrrega fou Miguel Llobet, gran concertista.

Altres compositors van escriure per a guitarra, com Falla, Turina, Ponce, Villa-lobos, Broca, Manén, Fortea, Tansman, Castelnuovo-Tedesco, Monpou, Manjon, Rodrigo, Ginastera, Britten, Piazzolla, Ruiz-Pipo i Santórsola.

En 1817 naix en la "Cañada de San Urbano" (Almeria) Antonio Torres Jurado. Va ser un fuster que, després d' escoltar un concert de guitarra, es traslada a Granada on va aprendre l'ofici de luthier i es va dedicar a buscar mobles vells per poder tindre fustes nobles i velles per fabricar guitarres. Perfeccionà la forma estructural de la guitarra augmentant la caixa de ressonància, l'ample del mànec i el nombre de varetes en forma de ventall com a suport a la tapa armònica.

Sense cap dubte, Antonio Torres ha sigut el *stradivarius* de la guitarra clàssica.

Altres grans guitarristes serien; Andrés Segovia, Agustín Barrios –gran compositor a més d'intèrpret-, Narciso Yepes, Julian Bream, Abel Carlevaro, Leo Brouwer, Kazuito Yamashita, Regino Sain de la Maza, Pepe Romero, David Rusell, John Williams...

Actualment tenim a Espanya un dels millors concursos d'interpretació: el "Francisco Tàrrrega" a Benicàssim. Podrien dir que la guitarra és un dels instruments que més gent arreu del món practica: Només en Japó hi han més de sis milions de persones que toquen aquest instrument.

LA "NOVA CORAL" DE LA UMA

Fa aproximadament un any comencem l'aventura de crear un cor en la Unió Musical d'Alaquàs.

Els xiquets comencen a cantar des de que inicien els seus estudis musicals, la veu humana és l'instrument més perfecte i el primer amb què ens trobem, no obstant això, la tradició de música coral no és un punt fort a València, al contrari que la música de vent en totes les seues diverses formes.

Els xiquets de la nostra escola també tenen una formació vocal en els seus estudis musicals, conforme van creixent van passant des dels cors infantils fins a arribar al Cor Gavota, però... i després?

Un grup d'educands i de pares ens van fer arribar eixa necessitat i l'any passat comencem amb esta nova agrupació.

Contactem amb Fernando Taberner i davall la seua direcció ens fiquem a treballar.

Segur que hi ha qui encara no coneix Fernando Taberner però intentarem acostar-vos a tota la figura del director del cor de la UMA.

Només veient el seu currículum es pot fer una idea de la qualitat musical de Fernando, algunes pinzellades del mateix ens poden situar:

Toca el piano des dels 8 anys d'edat, als 14 anys va dirigir la coral d'Aldaia, des dels 20 anys compta amb plaça de professor de repertori en el Conservatori Superior de Música de València, és el responsable del cicle de compositors i directors d'Aldaia i treballa amb nosaltres en l'Escola de la UMA des de ja fa temps...

**caixa
popular**

Grup Banc Cooperatiu - CAIXES RURALS

Quan preguntes a les persones del seu cercle més pròxim sobre Fernando et trobes frases com: "no sap dir que no a un projecte musical", "tot ell és música", "se'l passa fenomenal fent música".

Si a un bon director de grup li afegeixes una gent amb més o menys dots de cant, però amb moltes ganes de cantar i d'aprendre, i que a més són compromesos, el resultat no cal esperar: està clar que el cor treballarà de valent però collirà molts èxits.

Amb estos ingredients vam tindre el primer any de rodatge i arribem al curs 2009-10, enguany ja estem funcionant, assagem els dimecres a partir de les 20,30 hores, ara estem preparant el concert de Nadal que lògicament ve carregat de nadalenques, tenim projectes abellidors com són poder cantar amb la banda o amb la Jove Orquestra, fer intercanvi coral amb una coral Riojana, i moltes més activitats.

Només ens queda afegir que la coral podria ser un exemple més de la cultura de les seccions d'esta societat, curiosament:

- Fomentar el coneixement i apreciació per la música.
- Desenvolupar una oferta àmplia i diversificada d'educació musical.

- Potenciar l'interès per l'audició de qualsevol tipus de música, desenvolupant l'esperit crític dels alumnes.
- Proporcionar un ensenyament musical complementari a la pràctica instrumental.
- Fomentar en els alumnes l'interès per la participació en agrupacions vocals i instrumentals.
- Donar formació tant a l'alumne amb finalitats professionals com al music *amateur*.

Encaixen perfectament amb els objectius de la nova coral.

Per cert, estem buscant nom per a la coral, s'admeten propostes, mentrestant serà la Nova coral de la UMA.

FORMAR MÚSICS

Per Enric Parreño

L'objectiu de l'escola de música es la de formar músics, i aquesta no es una missió senzilla. L'aprenentatge musical suposa un llarg i de vegades dur camí, son moltes les assignatures que s'ha de cursar, no només tocar un instrument, també ha d'aprendre llenguatge musical, cantar en conjunt al cor, tocar en grup a l'orquestra i/o la banda...

Tots els que apareguem en aquest llarg camí tenim la missió de fer que la música s'endintre fins al fons de cadascú dels nostres alumnes i aconseguir que la passió que nosaltres tenim per aquesta els arribe i siga inseparable per sempre. Cada professor ha de ser lo suficient exigent i rígid, també el més proper i senzill, així com utilitzar totes les estratègies i qualitats per a que aquesta tasca tan complexa de formar i crear músics s'arribe a aconseguir en el major nombre de persones possibles, i siga una satisfacció per a tots els que participem en aquest procés.

Tenim la sort de poder contar amb un gran nombre d'alumnes a la nostra escola i també de poder formar tant a músics que aconseguen continuar els seus estudis superiors de música i a tots aquells que aquesta suposa una gran afició i que no desaparega de les seues vides i acaben gaudint amb ella tant com molts professionals ho puguen fer.

Aquest any tenim una primera promoció que han aconseguit finalitzar els seus estudis professionals íntegrament al nostre centre, però no podem oblidar també molt alumnes que han finalitzat els estudis superiors o estan cursant-los i també van estudiar al nostre centre. Es un motiu més de satisfacció aquest fet, i en successius anys estem segurs que cada vegada seran més els que així ho facen.

També em vist als darrers anys com van creixent les agrupacions tant de musics com de nivell musical i tot això es possible al treball del alumnes, dels seus pares i també dels professors.

Les escoles de musica sempre s'han caracteritzat per formar a musics amateurs, però molts d'aquests projectes de musics amateurs han aconseguit que el que suposava una simple afició finalment ha esdevingut la seua forma de vida. La seua forma de vida no només per als que es dediquen professionalment sinó més encara si cap a aquells que la musica

ocupa una part important de la seua vida i continuen tocant a la seua banda, a la seua orquestra, cantant al cor, escoltant música tant com l'assistència a la gran quantitat de concerts que es realitzen o simplement a casa amb el seu equip de so.

A la Unió Musical d'Alaquàs tenim la sort de contar amb tot tipus de musics, hi ha qui canta al recentment creat cor,

qui toca a la orquestra, qui toca a la banda, qui toca a la rondalla, qui balla amb música, qui estudia a la nostra escola, qui continua estudis superiors als diferents conservatoris, qui treballa amb la música diàriament i col·labora a alguna de les nostres seccions..., però també hi ha un gran nombre de pares i mares que acompanyen als seus fills a les classes de l'escola i a totes les activitats que realitzem.

NOUS MÚSICS DE LA BANDA SIMFÒNICA

Samuel Hernández Domínguez
Trompeta

Candela Hernández Sánchez
Clarinet

Meritxell Rius Sierra
Percussió

Carles Rosalén Marín
Tuba

"Després d'un període de formació i després de passar per distintes agrupacions, banda d'iniciació, banda juvenil, el músic dóna el gran pas d'accedir a la banda simfònica, on continuem formant-nos i cada vegada adquirint un major nivell musical. Per a molts de nosaltres, el dia de la incorporació a la Banda Simfònica és un dia que recordarem sempre, ja que esta ple d'emocions, des de pujar a l'escenari per primera vegada amb la banda simfònica, tocar en el nostre primer concert amb ella, ser arreplegat per tots els nostres companys en la nostra casa i sentir en la nostra pell algunes bromes que els més veterans ens fan durant els primers dies. Enguany són quatre els nous músics que s'incorporen a la banda, una clarinetista, Candela Hernández, un tuba, Carles Rosalen, un trompetista, Samuel Hernández i una percussionista, Meritxel Rius. Tots ells passen a formar part del vaixell almirall d'esta societat i que van a acompanyar-nos en els futurs projectes que tenim programats i que faran a la nostra Banda Simfònica cada vegada més important i reconeguda en el gran món de les bandes de música."

Su Puerte en...

ADMINISTRACION

Nº 2

AL A Q U A S

Francisco Estreder

Avd. País Valencià, 3
Tel. 96 150 11 78
46970 ALAQUAS (Valencia)

HISTÒRIA DEL VIATGE A LE HAVRE

Per Rafa Mora i Brigida Carot

Fa aproximadament un any membres de la junta directiva de la UMA ens demanaren ajuda al pares i mares dels músics de la Banda Juvenil, per organitzar un intercanvi amb músics de la ciutat francesa de Le Havre, D'aquella petició nasqué una comissió per intentar organitzar el tema del transport i recollir la major quantitat possible de diners ja que només teníem 4 mesos i necessitaven aconseguir els diners.

A finals de novembre es posà a treballar la comissió formada per un grup de pares i mares disposats a recollir la major quantitat de diners possibles i trobar el millor mitja de transport que es poguera pagar, per arrebregar el diners, decidirem que la millor forma de fer-ho era la loteria, cal dir que, en tot moment, la comissió mantingué informat a la resta de pares i mares de les accions que duia a terme, així com la quantitat de diners que s'anaven recollint, mitjançant reunions informatives periòdiques; l'experiència ha estat molt positiva i caldria repetir la "formula" per a futur viatges. L'únic però és la falta de sensibilitat d'alguns pares i mares que els costava entendre que en estes activitats el grup es més important que l'individu.

Pel que fa referència mes concretament al viatge, de la comissió organitzadora anàrem tots, uns en avió i d'altres en l'autobus dels músics.

La estada en Le Havre fou realment còmoda ja que en cap moment el músics necessitaren res de nosaltres, això ens pot donar una idea de com foren acollits els nostres

fills/es per les diferents famílies en les que estigueren compartint casa durant quatre dies. Per lo tant el pares després de acompanyar-los al dos concert que feren en Le Havre i Octeville de Mer, ens dedicarem a fer turisme per la Normandia, visitarem Le Havre, Octeville de Mer Etretat, Hanofler, Mont Sant Michel, i el dia que tornarem a casa abans d'agafar l'avió Paris. Passarem 4 dies genials, la visita als acantellats d'Etretat en deixaren amb la boca oberta per la majestuositat dels mateixos, així com per la força i la capacitat de modelar que tenen les mareas, recordar també que esta platja fou decisiva durant la segona guerra mundial ja que en ella tingué lloc part del "Desembarco de Normandia"

Poder passetjar pels carrers de Octaville su Mer, Le Havre etc.. quina concepció de poble més diferent te aquella gents, son pobles ordenats urbanisticament per a viure per a gaudir del carrer. La visita que també en

CARNES

AMORAGA

CARNICERIA CHARCUTERIA TRADICIONAL

Buenavista, 8 Bajo
ALAQUÀS
(Valencia)
Telf. 96 150 81 24

Mdo. Rojas Clemente
Ptos.: 23, 24 y 25
VALENCIA
Telf. 96 392 43 71

impresiona fou la que varem fer al conservatori Arthur Honegger amb musics, el xavals estaven bocabadats de vore la quantitat d'instrumentes que disposa cada aula per fer classe als alumnes, el majors vinguem convençuts de que el nostre conservatori pot mirar-se en aquell per millorar. Ara bé l'excursió més espectacular del viatge al menys per ami fou la que varem fer a l'abadia de Mont Sant Michel, a 220km. de Le Havre, abadia que començà a construirse al segle VII i que te una alçaria de vora 100metres.

Passetjar pels seus carrers i voltants empedrats, visitar la primitiva ermita de San Miquel, visitar per dins l'abadia, vore les inmensas columnes que subjecten par de la nau principal del temple, intentar recordar con vivien aquelles comunitats de monjos al segle XII, etc.. feren que, una vegada acabada la visita i amb l'obligació de tornar a l'hotel, el tema de conversació fora el de "quant tornem"?

Per acabar remarcar dues coses, la primera, agrair a la UMA el tracte que ens ha dispensat i l'ajuda que en tot moment ens a donat aixi com la més completa llibertat per a organitzar el que creguerem oportú per recaudar fons i la necessitat i la importància que te per als nostres fill/es el que participen en encontres com estos. I segona i més important, dir-vos a la UMA que, continueu amb el vostre treball amb el xiquets, que continueu ajudant a fer que el nostres fill/es siguen un poc millor cada dia, gràcies als ensenyaments musicals i que per allò que pugau necessitar (crec que parle per boca de tots) podeu comptar amb este grups de pares i mares.

CORTINAJES
MORATALLA
 DECORACIÓN
 HOGAR

C/Mestre José Medina Ferrer, 11
 Tel/Fax: 96 150 31 54
 46970 Alaquàs (Valencia)

Av. Pablo Iglesias, 14 Ac. derecha
 Tel: 96 151 74 64
 46970 Alaquàs (Valencia)

e-mail: cmoratalla@eresmas.com

ALGUNES DE LES VIRTUTS DE LA MÚSICA

Per Fernando Gómez

Tal i com han demostrat diversos pedagogs i psicòlegs en diversos estudis i investigacions, la música és realment beneficiosa per al desenvolupament de l'esser humà, té efectes positius sobre el funcionament del cervell i pot oferir altres beneficis educatius i evolutius d'una alçada encara major.

D'aquests estudis s'ha deduït que aquesta branca expressiva i artística ha d'introduir-se, a l'igual que altres ensenyaments, el més aviat possible. Açò es degut a que la infantesa és el moment en el que l'èsser humà està més receptiu als nous estímuls del món exterior. El xiquet és una antena receptora de tot tipus d'experiències sensorials i de coneixements que va processant i que li serviran en la seua edat adulta.

Hem de tindre en compte que la música té certa impotència en la formació psicològica i intel·lectual de l'individu; no només es tracta de distraure o escoltar una "melodia guapeta", l'educació musical ajuda a un desenvolupament integral de la persona, és a dir desenvolupa la capacitat auditiva, sensorial, comunicativa, motriu i intel·lectual. Això és veu reflectit en els diferents *aspectes psicològics i motrius a desenvolupar en els xiquets*.

Retomant la pregunta del títol, és molt usual que els pares quan els xiquets comencen a créixer es pregunten "que faig amb el xiquet quan ix del cole"... "l'apunte al musical". Algunes persones pensen que és una activitat extraescolar més, com taikondo, fútbol, anglès, però ells no s'adonen que la música és més que un hobby.

Ciències com la filosofia, psicologia, pedagogia,... han treballat pel valor formatiu de la música donant fe de la seua importància.

Aquest gran valor formatiu en el desenvolupament és:

- Sensibilitat (la música és una excel·lent ferramenta per a cultivar la sensibilitat artística),

- La imaginació (potencia la creativitat),

- Memòria, abstracció (una de les 3 característiques de la música), analítica, i escolta activa.

Es per això que es recomana que des de l'embaràs la mare estímul al xiquet amb música clàssica i també de tots els estils musicals.

Dins de la música podem trobar diferents mitjans d'expressió:

-L'expressió vocal (veu): té una doble vessant de llenguatge i cant. És l'instrument comunicatiu per excel·lència, i una de les eines fonamentals és la cançó (com a vehicle entre música i llenguatge). Orff, proposa fer jocs pregunta-resposta, endevinalles, embarbussaments, ... per millorar la dicció, la pronúncia, la modulació de la veu,... ; mentre que la veu cantada treballa l'educació de la veu (vocalitzacions, elements ressonadors, fona-

dors,...) i les diferents tipologies de les cançons.

- L'expressió instrumental: tracta de manifestar sentiments i sensacions sense utilitzar la paraula, sinó instruments corporals (cos), petita percussió, làmines, flauta dolça, instruments de pròpia construcció i per últim si algun xiquet toca algun instrument de la banda o orquestra.

- L'expressió corporal (moviment i dansa). És una forma espontània d'expressar sensacions i entrar en contacte amb els altres. Els moviments poden ser lliures, dirigits o dansats (amb passos concrets dins d'un temps, la dansa)

Després d'haver parlat de les 3 formes d'expressió, cal remarcar que el llenguatge musical pot ser més ric que el llenguatge verbal, ja que a diferència d'aquest que solament té una vessant, en el llenguatge musical podem arribar a desenvolupar les 3 vessants simultàniament. Podem cantar una cançó dramatitzant-la amb acompanyament instrumental.

Pel que fa a l'ensenyança del llenguatge musical, ha de seguir els mateixos passos de qualsevol altre llenguatge, en primer lloc cal escoltar, aconseguir una discriminació auditiva adequada. Després començaran a expressar-se: parla inconscient i imitació, prendre consciència del que es parla, canta,... Seguidament l'elaboració personal, l'aprenentatge del codi gràfic; estudi de les estructures que el conformen; elaboració correcta; i sensibilitat estètica. En resum, el xiquet en primer lloc ESCOLTA una sèrie de percepcions, les va col·loquant i organitzant en la seua ment (ENTÉN) i per últim CREA, s'expressa, manifesta allò que ha après.

De la mateixa manera que el xiquet no aprèn a llegir i escriure abans que a parlar, és absurd que comence la seua educació musical amb el codi, i més concretament amb el nostre codi occidental que és l'únic codi que està escrit amb una ordenació.

Encara que intrínsecament parlo dels xiquets, això no vol dir que tots els beneficis de la música no siguen els mateixos a la gent més gran. La música pot ser una escapatòria de la nostra rutina, del nostre treball, una via de fugida, arribant a enriquir-nos interiorment i donant-nos unes grates satisfaccions personals. També els major (tal volta amb més intensitat que els xiquets perquè l'esforç és major) quan adquireixen un domini mínim del llenguatge musical i de l'instrument podent defensar individualment una partitura i fins i tot entrant a formar part d'un agrupació musical, la satisfacció i la plenitud interior màxima juntament amb el compartir experiències i bons moments amb gent coneguda, família, amics, companys... amb els enamorats de la música.

En definitiva la finalitat de l'educació musical no és la de formar grans Beethovens, ni Mozarts, sinó fer que la música forme de part integral i equilibrada del desenvolupament global de l'individu. Al llarg de l'article he plasmat algunes de les virtuts de la música però de segur que en té més, només cal descobrir-les i experimentar-les...això ja ho deixe a les vostres mans. Hem fet comparacions entre la música i altres coneixements, deixeu-me afegir-ne una parell més que per a mi tenen un significat propi: en "l'Escola de música del Mestre Medina" és compartir i la música és disfrutar.

Què en penseu vosaltres?

"la Caixa"

Avda. País Valencià, 25 - 46970 Alaquàs - Tel. 96 183 67 90 - Fax 96 198 56 42

PONENCIA DE D. VICENT GALVIS

Primerament, una salutació ben cordial a D. Antonio Saura, regidor de l'aj d'Alaquàs, a D. Jose Mª Planells, antic president de la Unió Musical d'Alaquàs, a D. Enrique Parreño, director de l'escola de música de la UMA i director de la banda simfònica d'Alaquàs, a l'actual president D. Eleuterio Fernandez, als membres de la Junta directiva de la UMA, al professorat del centre i a tots els presents.

És un honor que m'hagen invitat a estar en este acte i dirigir-los unes paraules, en este centre, on sempre m'han tractat tan bé, encara que només vinguera a demanar informació.

En primer lloc, la meua felicitació personal als alumnes que acaben este curs el Grau mitjà i passen al superior. Espere que recordeu esta festa de hui com un dels primers triomfs de la vostra carrera musical. Vos suggerisc que, en la mesura que siga possible, continueu ampliant el vostre bagatge cultural compaginant els estudis musicals amb la vostra carrera universitària.

Quan pinso que estic en el Centre musical, la pregunta clau que sorgix espontàniament és: ¿per a què estudiar música?, Què aporten els estudis musicals a l'educació d'una persona?

Permeteu-me la deformació professional de tants anys, abans que res, donar la definició: "la música és l'art de combinar els sons amb el temps". És Art, per tant, "expressió de bellesa", "llenguatge dels sentiments contribuïx a l'educació de la nostra sensibilitat".

Un exemple que a molts de què m'escolten els resultarà familiar. Pensem en un metrònom. Eixe aparell permet a l'intèrpret practicar, tocar innumerables vegades amb el "*tempo*" correcte. No obstant això, no servix per a interpretar el dia del concert, ja que la música és sobretot, Vida.

Ara, m'estic acordant del que jo cride, "ma mare musical", la meua primera professora, SRA Mª Teresa Oller, que em va ensenyar junt amb el DO RE MON, a amar la música. És a dir, cal gaudir de la música, tant per a interpretar-la com per a estudiar-la o ensenyar-la. Si vosaltres ho passeu bé, les persones que vos senten i els alumnes que tingueu seran feliços també.

Hi ha molts camins per a compartir este llenguatge amb els altres. Al meu parer, una bona definició de professor és "aquella persona que obri finestres en la ment dels alumnes".

A continuació anem a aguaritar junts per eixes finestres per a veure alguns dels possibles futurs professionals dels estudiants de música.

Un consell inicial però molt important: qualsevol que siga la vostra elecció final, apuntar alt (per a baixar sempre s'està a temps).

En primer lloc, dedicar-se a la composició. Pot ser un camí llarg i costós. Per això, cal intentar veure si es tenen condicions per a això.

Després, un futur com a intèrpret. Seria convindre't que pensàreu si sentiu agrada o no actuar, en quin tipus d'agrupació, (banda, orquestra, etc.,...). També vos suggerisc que busqueu informació sobre oposicions (proves,

temari, repertori, etc.). Sobretot participar en concursos per a adquirir un bagatge important d'experiència en concerts.

En tercer terme la docència vos agradaria ensenyar? Si és així, com vos imagineu en classe i a quin tipus d'alumnes? Després el que s'ha dit anteriorment, preparar oposicions, sense pressa però sense pausa.

Finalment, una labor molt important però més callada és la investigació sobre la història i la didàctica de la música.

Per a triar, no dubteu a demanar consell als professors, a les famílies, a aquelles persones que vos coneixen bé i vos volen, etc.

I ara vull citar com a CODA de tot el que s'ha dit, unes frases que sempre m'han agradat molt.

La primera és la que fa anys ens va dedicar el nostre profés D. Manuel Palau, compositor i catedràtic del conservatori superior de música de València, en l'orla dels alumnes que finalitzàvem els estudis oficials de Música. Vos confesse que costa complir-ho, però cal intentar-ho. Diu així: "Set humanament artistes perquè la lluita professional no vos separe, sinó que vos unisca per l'amor cap a un mateix ideal."

Després, les tres idees extretes d'un tractat sobre el cant, relacionant esta última disciplina amb l'expressivitat i

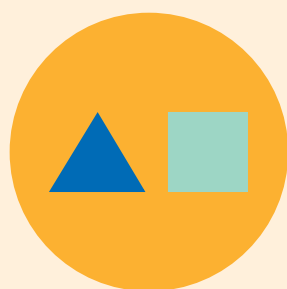
la bona interpretació: "Al cantar, no escolteu la vostra veu, escolteu el vostre cor".

"Un verdader artista sempre té una intensa vida interior"

I l'última "viviú intensament... ameu... patiu,... i deixeu que cant vostra ànima.

Finalment, la frase que pot encaixar ací mateix: "Cal aconseguir que el centre musical no siga només una escola de música, sinó un escola de vida i en eixa escola de vida, tots, començant per mon, hem de procurar una bona interpretació d'eixa mateixa vida".

Finalment, permeteu-me recordar la meua experiència com a professor i acabar este espècie de classe dient les paraules que tenia per costum: "moltes gràcies i fins al pròxim dia".

CAM

Caja de Ahorros del Mediterráneo

PÀGINES DE MÚSICA

UN INSTRUMENT. EL SAXOFÓ

El saxofó és un instrument de vent que, tot i estar construït en metall, normalment bronze o llautó, pertany, com la flauta travessera, a la família d'instruments de vent-fusta.

A diferència de quasi bé tots els altres instruments, els saxofons són d'invenció recent. Va ser Adolf Sax qui cap a mitjans del segle XIX va construir aquest instrument.

La família dels saxofons està construïda per set instruments diferents, dos més aguts de forma recta: soprano i soprano, i cinc que cobreixen els registres mitjans i més baixos i tenen forma corbada: contralt, tenor, baríton, baix i contrabaix. Quasi tots ells són transpositors.

El sistema de claus d'aquest instrument combina tècniques de l'oboè i del sistema Boehm.

És en el Jazz, a partir de la segona dècada del segle XX, i posteriorment en el rock i el pop que el saxofon realment arriba a adquirir un paper important.

UN COMPOSITOR. PIOTR CHAIKOVSKI

Piotr va néixer fa 173 anys en Rússia, prop dels Urals on el seu pare treballava en una fàbrica de de vaixells a vapor. El seu pare i la seua mare estimaven la música i Piotr no podia viure sense ella: estava en els seus somnis i fins i tot en els seus malsons, més d'una vegada quan encara era molt petit, es despertava delirant pensant que la música anava a desaparèixer del món en l'estona que els xiquets deixaren de ballar un sol dia.

La primera professora s'anomenava Maria Markovna i tocava molt bé el piano. Piotr era un alumne dolent en l'escola però en música era de excel·lent.

Als 26 anys ja era professor en el Conservatori de Moscou i autor de una Simfonia "*Somnis d'hivern*". Es va casar en Antonina Milioukova per el seu matrimoni no durà ni una setmana, per altra part Piotr era una persona generosa sempre preparada per ajudar.

Als 36 anys va escriure els seus meravellosos ballets basats en contes per a xiquets; "*La bella durmiente, Cascanueces, El lago de los cisnes*"...Chaikovski també va escriure simfonies tràgiques o patètiques, operes apassionades i concerts per a violí i piano. Aquest compositor va ser aclamat per tot el món.

Als 53 anys quan va finalitzar la composició de la sisena simfonia va veure un got d'aigua de l'aixeta. En aquells dies hi havia una epidèmia de colera en San Petersburg i al dia següent Piotr va morir delirant.

PÀGINES DE MÚSICA

ESCOLTA LA DIFERÈNCIA

Prova aquest joc demana una gerra als teus pares i colpeja-la amb una vareta. Després canvia la gerra per un got i un morter... canvia també la vareta. Escolta ha canviat el so? Es més divertit entre dos: ú produeix el so i l'altre endevina els cavis.

SAPS QUE ES UNA OBRA MUSICAL ?

Es una obra en la que cada interpret té un llibre diferent però on tots toquen a la vegada produint un so; en realitat s'escolten vint o trenta notes a la vegada. Imagina el nombre de notes que escriu un compositor, per exemple escoltant "Allegro del Concert per a Piano" de Chaikovski

PIOTR CHAIKOVSKI

va escriure que la música i la vida mateixa es una successió de somnis efimers, de il·lusions... Per oblidar la tristor, l'anima s'abandona als somnis, on resideix

...SABÍES QUÈ...?

"PICCOLO, SAXO Y COMPAÑÍA" Un conte de Jean Broussolle, narrat por Fernando Palacios. Música de André Popp.

Es pot escoltar en la versió de l'orquestra Filharmònica de Gran Canaria i dirigida per Adrian Leaper. En la col·lecció "La mota de polvo".

Audicions Sugerides

Bolero de M. Ravel
 Rapsodia per saxofon alto de C. Debussy
 L'arlesienne de G. Bizet
 Jazz: interpretacions de Sydney Bechet, Charlie Parker, Lester Young...

***La Unió Musical
d'Alaquàs els desitja
un Bon Nadal
i un pròsper any
2010***

www.musicalalaquas.com